

derde week in de veertigdagentijd

Water dat leven geeft.

lees: Johannes 4, 5-42

Jezus ontmoet een vrouw bij de bron. Ze komt op het heetst van de dag, alleen, misschien om niemand tegen te komen. Haar leven lijkt vastgelopen, ze draagt een last van mislukkingen en schaamte. Maar Jezus ziet haar niet als probleem, maar als persoon. Hij spreekt haar aan, luistert, en biedt iets nieuws:

"Water dat leven geeft."

In onderwijs ontmoeten wij ook kinderen, jongeren en collega's die soms dorstig zijn: dorstig naar aandacht, naar erkenning, naar ... Sommigen komen met een rugzak vol zorgen, mislukkingen, of een gevoel van niet gezien worden. Wij kunnen, zoals Jezus, een bron zijn van leven.

Niet door grote theorieën, maar door nabijheid, door luisteren, door woorden die bemoedigen uit te spreken.

Jezus doorbreekt grenzen: Hij spreekt met een vrouw, een Samaritaanse, iemand die buiten de kring valt.

Ook wij worden uitgedaagd om voorbij etiketten te kijken: "de moeilijke leerling", "de stille", "de drukke", die collega "bij wie het niet zo makkelijk gaat".

Achter elk etiket schuilt een mens die dorst heeft naar leven.

Het water dat Jezus geeft, is geen snelle oplossing, maar een bron die blijft stromen.

Onderwijs mag zo'n bron zijn. Een plek waar mensen leren dat ze waardevol zijn, dat ze mogen groeien, dat er altijd een nieuwe kans is. Wij mogen hen helpen om hun kruiken neer te zetten – hun angsten, hun mislukkingen – en samen op weg gaan naar een toekomst vol hoop.

In deze Veertigdagentijd nodigt dit verhaal ons uit om te vragen:

Ben ik voor mijn leerlingen | collega's een bron van leven?

Of put ik hen uit met druk en verwachtingen?

Hoe kan ik vandaag water geven dat echt leven brengt?

Rik Depré

pastor Katholiek Onderwijs Vlaanderen